

χαντούμης

χαντούμης, ο, ουσ. [τουρκ. <hadim>], άντρας που δεν είναι ικανός να επιβάλει τη σεξουαλική πράξη, ο ευνούχος, ο μουνούχος, ο ανίκανος και, κατ' επέκταση, αυτός που δεν έχει την ικανότητα να δημιουργήσει ή να πετύχει κάτι: «έχεις δει ποτέ σου καμιά γυναίκα να θέλει δίπλα της έναν χαντούμη; || και βέβαια θα 'πεφτε έξω η δουλειά αφού την ανέθεσε σ' αυτόν το χαντούμη!»·

- εγώ του λέω χαντούμης είμαι, κι αυτός ρωτάει πόσα παιδιά έχεις; βλ. συνηθέστ. για σου, Γιάννη. -Κουκιά σπέρνω, λ. Γιάννης·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας